

BÉBI-BESZÉD A VILÁGRÓL

Egy várandós anya két gyermeket hord a hasában. Az egyik a „kis hívő”, a másik pedig a „kis szkeptikus”. Az utóbbi megkérdezi:

- Te hiszel a születés utáni életben?
- Hát persze! – mondja a kis hívő. – Az itteni életünk arra való, hogy felkészüljünk a születés utáni életre, hogy elég erősekké váljunk arra, ami ott kint vár bennünket!
- Hülyeség! – mondja a szkeptikus. – Ez nem igaz! Hogyan nézhet ki a kinti, külső élet?
- Pillanatnyilag még nem tudom – mondja a kis hívő -, de biztos sokkal világosabb, mint itt bent! Lehet, hogy a szánkcal fogunk enni, és a lábunkkal fogunk járni.
- Nonszensz, lehetetlen! – mondja a szkeptikus. – Járunk a lábunkkal és eszünk a szánkcal?! Micsoda hülyeség! Ez egy furcsa ötlet, hogyan is működhetne! Itt van a köldökzsinór, ami biztosítja a táplálékot. Nem lehetséges az élet a születés után, hiszen ez a zsinór már így is túl rövid!
- Hát persze, hogy működni fog, csak minden egy kicsit másképpen fog kinézni – mondja a kis hívő.
- Soha nem fog működni! – véli a kis szkeptikus. – Még soha, senki nem tért vissza a születés után! Születés után vége az életnek! Az élet nem más, mint egy nagy, sötét tortúra!
- Még ha nem is tudom pontosan, milyen lesz a születés utáni élet – mondja a kis hívő -, de azt tudom, hogy találkozni fogunk az édesanyánkkal, és Ő nagyon vigyáz majd ránk!
- Anya?! Te hiszel az Anyában? Hol van? Láttad már? – kérdezi a kis szkeptikus.
- Itt van körülöttünk, mi benne vagyunk, és általa létezőnk, nélküle nem is léteznénk! – válaszolja a kis hívő.

Mire a kis szkeptikus:

- Soha nem láttam még semmilyen Anyát!... Nincs is ilyen!

A kis hívő elgondolkozik egy pillanatra, majd ezt válaszolja:

- Néha, amikor nagyon csendben vagyunk, hallhatod, ahogy énekel, vagy érezheted, amikor megsimogatja a világot! – Majd hozzáteszi: - Mindenesetre én hiszem, hogy az igazi életünk a születés után kezdődik!